

Pociťovať Ježišovu chudobu

Sviatok svätého Františka z Assisi sa slávi 4. októbra. Pri tejto príležitosti svätý Josemaría odporúčať rozjímať o čnosti chudoby a navrhol:
„Vyvodzujte praktické dôsledky pre svoj osobný život“.

05.10.2025

Niekoľko článkov o čnosti chudoby

- Meditácie: Sv. František Assisi.

- Nevytváraj si umelé potreby:
Nezabúdaj, že viac má ten, kto potrebuje menej. – Nevytváraj si umelé potreby. (Cesta, 630)
 - Posolstvo Svätého Otca Františka k 1. svetovému dňu chudobných: 33. nedeľa v Cezročnom období. 19. novembra 2017 "Nemilujme slovami, ale skutkami"
 - Homília sv. Josemaríu o kresťanskej čnosti odpútanosti.
-

20 textov sv. Josemaríu o chudobe

Nenapĺňa ťa radosťou, že tak zblízka pociťuješ Ježišovu chudobu?... Aké pekné je zriekať sa aj potrebných vecí. Ale ako On: v skrytosti a mlčky. (Vyhňa, 732)

Hovoríš, že túžiš žiť svätú chudobu a odpútanosť od vecí, ktoré používaš. — Polož si otázku: mám takú lásku a také pocity ako Ježiš Kristus vo vzťahu k chudobe a bohatstvu? — Poradil som ti: okrem toho, že spočinieš vo svojom Bohu, Otcovi so skutočnou odovzdanosťou dieťaťa... osobitne upriam svoj pohľad na cnosť chudoby, aby si ju miloval ako Ježiš. A tak namiesto toho, že by si ju vnímal ako kríž, budeš ju vnímať ako znak vyvolenia. (*Vyhňa*, 888)

Bože môj, chápem, že ťa nemôžem prijať ako môjho Spasiteľa, ak ťa súčasne neprijmem ako svoj Vzor. — Preto, že si chcel byť chudobný, daj mi lásku k svätej chudobe. Mojm predsavzatím, s tvojou pomocou, je žiť a zomrieť v chudobe, aj keby sa mi ponúkalo veľké bohatstvo. (*Vyhňa*, 46)

Ako sa prežíva čnosť chudoby?

Ostatne, stačí sa započúvať do slov nášho Pána: „*Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo*“ (Mt 5, 3). Ak aj ty chceš získať tohto ducha odriekania, radím ti, aby si bol lakomý voči sebe a veľmi štedrý k ostatným; vyvaruj sa zbytočných výdavkov kvôli prepychu, z rozmaru, márnivosti, pohodlia... nevymýšľaj si zbytočné potreby. Jedným slovom, nauč sa so sv. Pavlom „*žiť skromne... aj oplývať... byť sýty aj hladovať, mať hojnosť i núdzu trieť. Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje*“ (Flp 4, 12—13). A ako apoštol Pavol, aj my v tomto duchovnom boji zvíťazíme, keď budeme mať voľné, ničím nespútané srdce (*Boží Priatelja*, 123)

Nemáš ducha chudoby, ak si pre seba nevyberieš to najhoršie, keď máš možnosť vybrať si bez toho, že by ťa niekto videl. (*Cesta*, 635)

Odpútaj sa od pozemských vecí. —
Miluj a pestuj chudobu ducha:
uspokoj sa s tým, čo stačí na
primeraný a striedmy život. — Ináč
nebudeš nikdy apoštolom. (*Cesta*,
631)

Jasným znakom odpútanosti je
nepovažovať — ale skutočne! —
žiadnu vec za svoju. (*Vyhňa*, 524)

Ak si muž oddaný Bohu, pohrdaj
bohatstvom s rovnakou
húževnatosťou, s akou sa ho ľudia vo
svete snažia získať. (*Cesta*, 633)

Ak sme blízko Krista a nasledujeme
jeho kroky, mali by sme z celého
srdca milovať chudobu, odpútanosť
od pozemských vecí a nedostatok.
(*Vyhňa*, 997)

Chudoba je v tom, že sme naozaj
odpútaní od pozemských vecí; že
znášame s radosťou nepríjemnosti,
ak sú, alebo nedostatok prostriedkov.
(*Rozhovory*, 111)

“Chodte a oznámte Jánovi, čo počujete a čo vidíte: Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sú čistí, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa hlása evanjelium“ (Mt 11,4–5). Moje deti, počuli ste, čo nám hovorí Pán; jeho slová mnou hlboko pohýňajú: potom budeme milovať odpútanosť, budeme ju vrúcne milovať; lebo keď sa duch chudoby narúša, znamená to, že celý vnútorný život ide zle. (Salvador Bernal, Apuntes sobre la vida del Fundador del Opus Dei [Preklad: Poznámky o živote zakladateľa Opus Dei], Rialp, Madrid, 1976)

Otcovia a matky početných a chudobných rodín

Opisujem nasledujúci text, ktorý môže vrátiť pokoj tvojej duši: „Moja finančná situácia je taká zlá ako nikdy predtým. Avšak nestrácam pokoj. Som si absolútne istý, že Boh, môj, Otec, túto situáciu konečne

vyrieši. — Pane, do tvojich veľkorysých rúk chcem vložiť všetky svoje starosti. Naša Matka — tvoja Matka! — tak, ako to urobila v Káne, ti iste pošepkala: už nič nemajú... Ježišu, v teba verím, v teba dúfam, teba milujem. Nechcem nič pre seba; len pre nich.“ (*Vyhňa*, 807)

Milujem tvoju vôľu. Milujem svätú chudobu, moju veľkú paniu. — A navždy sa zriekam všetkého, čo by sa len trochu odkláňalo od tvojej nadovšetko spravodlivej a láskavej otcovskej vôle. (*Vyhňa*, 808)

Nemiluješ chudobu, ak nemiluješ to, čo so sebou prináša. (*Cesta*, 637)

Keby sme žili vo väčšej dôvere v Božiu prozreteľnosť, s istotou a pevnou vierou v jeho neustálu ochranu, ktorá nám nikdy nechýba, koľko starostí a nepokoja by sme si ušetrili! Zmizlo by toľko neistôt, ktoré — Ježišovými slovami — sú vlastné pohanom, *ľuďom tohto sveta* (Lk 12,

30), ľuďom bez zmyslu pre nadprirodzeno. Chcel by som vám ako brat, ako kňaz, ako otec, dôverne a pri každej príležitosti pripomínať, že z Božieho milosrdenstva sme deťmi nášho všemohúceho Otca, ktorý je na nebesiach a zároveň i v našom srdci; chcel by som, aby sa vám vrylo do mysle, že máme tie najlepšie dôvody na to, aby sme po tejto zemi kráčali s optimizmom, s dušou zbavenou všetkých vecí, ktoré sa nám zdajú byť nevyhnutné, pretože *váš Otec predsa vie, že toto potrebujete* (Lk 12, 30) a On sa už postará. Verte, že len takto sa budeme správať ako páni tvorstva (Porov Gn 1, 26—31) a vyhneme sa smutnému zotročeniu, do ktorého upadajú mnohí, lebo zabúdajú na to, že sú Božími deťmi, strachujúc sa o zajtrajšok alebo o to „čo bude potom,“ ktorého sa možno ani nedožijú. (*Boží Priatelia, 116*)

Pre mňa boli najlepším vzorom chudoby vždy tí otcovia a tie matky početných a chudobných rodín, ktorí sa obetujú za svoje deti a ktorí svojím úsilím a vytrvalosťou — často bez možnosti povedať niekomu, že trpia nedostatkami — zabezpečujú svoje rodiny, vytvárajúc radostný domov, v ktorom sa všetci učia milovať, slúžiť a pracovať. (*Rozhovory*, 111)

A ako využívať prostriedky na život a prácu s odpútanosťou?

Logicky potrebuješ využívať pozemské prostriedky. — Avšak veľmi sa usiluj byť odpútaný od všetkého pozemského, aby si ich skutočne mohol využívať v službe Bohu a ľuďom. (*Vyhňa*, 728)

Žiť na tomto svete realisticky, ale ako pútnici, ktorí kráčajú do večného príbytku, a preto sa majú naplniť veľkou túžbou žiť úplne odpútaní od vecí, ktoré používajú; pracovať s

čistotou úmyslu, bez neporiadnej chamtivosti; milovať - ako prichádzajúce z Božích rúk - nepríjemnosti, tiesne a nedostatky, na ktoré môžu naraziť; starať sa o to, aby vlastnou prácou osobne prispievali k zmierneniu materiálnej a duchovnej núdze toľkých duší, odovzdávajúc svoje starosti Pánovi. (Salvador Bernal, Apuntes sobre la vida del Fundador del Opus Dei [Preklad: Poznámky o živote zakladateľa Opus Dei], Rialp, Madrid, 1976)

Obeta: tam je vo veľkej miere realita chudoby. Je to vedieť sa zrieknuť nadbytočného, merané nie ani tak teoretickými pravidlami, ako podľa toho vnútorného hlasu, ktorý nás upozorňuje, že sa vkráda egoizmus alebo nespravodlivý komfort.

Pohodlie, v pozitívnom zmysle, nie je luxus ani zmyselnosť, ale urobiť život príjemným vlastnej rodine a iným,

aby všetci mohli lepšie slúžiť Bohu.
(*Rozhovory*, 111)

Kolká pripútanosť k pozemským veciam! — Veľmi skoro sa ti však vyšmyknú z rúk, pretože boháč si svoje bohatstvo do hrobu vziať nemôže. (*Cesta*, 634)

Tvárou v tvár núdzi: účinná nežnosť

Opovažujem sa povedať, že keď sa zdá, že sociálne okolnosti odstránili z prostredia biedu, chudobu alebo bolesť, práve vtedy sa stáva ešte naliehavejšou táto bystrosť kresťanskej lásky, ktorá vie vycítiť, kde je potrebné potešenie, uprostred zdanlivého všeobecného blahobytu. Rozšírenie sociálnych opatrení proti ranám utrpenia alebo biedy – ktoré dnes umožňujú dosiahnuť humanitárne výsledky, o akých sa v iných časoch ani nesnívalo – nikdy nemôže nahradiť, lebo tieto

opatrenia sú na inej rovine, účinnú nežnosť – ľudskú a nadprirodzenú – tohto bezprostredného, osobného kontaktu s blížnym: s tým chudobným z blízkej štvrte, s iným chorým, ktorý znáša svoju bolesť v nemocnici; alebo s inou osobou – možno bohatou – ktorá potrebuje chvíľu láskavého rozhovoru, kresťanské priateľstvo pre svoju samotu, duchovnú oporu, ktorá by uľavila jej pochybnostiam a skepticizmu. (Salvador Bernal, *Apuntes sobre la vida del Fundador del Opus Dei* [Preklad: Poznámky o živote zakladateľa Opus Dei], Rialp, Madrid, 1976)

Cestou „spravodlivej nespokojnosti“ odišli a odchádzajú masy. Bolí to..., ale koľkých rozhorčených sme vyrobili medzi tými, čo potrebujú duchovnú alebo materiálnu pomoc! — Treba znovu vniesť Krista medzi úbohých a pokorných: práve medzi nimi býva rajradšej. (*Brázda*, 228)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/pocitovat-jezisovu-
chudobu/](https://opusdei.org/sk-sk/article/pocitovat-jezisovu-chudobu/) (01.04.2026)